

דף כח.

עין משפט ג.

ח"מ סימן לג פעיף י

יב. הפסולים מחמת קורבה ט גזירת הכתוב הוא, ואפי' משה ואהרן פסולים זל"ז ואפי' לחובה.

עין משפט ה.ו.ז.זו.

ח"מ סימן לג פעיף ב

עיין לעיל דף כז: עין משפט ד

דף כח:

עין משפט א.ב.

ח"מ סימן לג פעיף ג

ג. כל אשה שאדם פסול להעיד לה י פסול גם לבעלה, שהבעל כאשתו והאשה כבעלה.

עין משפט ג.

ח"מ סימן לג פעיף ז

ז. אחי פ האח מן האם, מעידים זל"ז שהרי אין בניהם קירבה כלל.

ט. וראיה, שאוהב ושונא כשרים להעיד טור. והביאו הסמ"ע ס"ק י"ח.

י. שם במשנה וגמ'. ואם אינו נשוי לה כדמו"י אין אומרים בזה בעל כאשתו, ולכאורה מותרים להעיד זל"ז אם לא שיש נגיעה הפוסלת. ואם יש להם בן משותף מחוץ לנישואין, שבן זה כלפי אביו או אמו הוא ראשון בראשון, צ"ע אם יהיו כשרים זל"ז, והנראה שהם כשרים זל"ז, וראייה מסעיף ז' מאחי האח מן האם מעידים זל"ז. ועיין סמ"ע ס"ק י"ד וצ"ע.

כ. כגון אברהם היה לו בן ראובן, מאשתו רחל, ומתה רחל ואברהם נשא את לאה, והולידה לו את שמעון. אח"כ מת אברהם, ולאח נישאת ליצחק והולידה לו יהודה, הרי ראובן ויהודה מעידים זל"ז, שאין להם קירבה כלל, אע"פ ששמעון אח לשניהם לאחד מן האב ולשני מן האם. ועיין בסמ"ע ס"ק י"ד.

עין משפט ד. חו"מ סימן לג סעיף ו

ו. ח. אבי החתן ואבי הכלה כשרים זל"ז, אבל לדון זא"ז ל"א דאסורים, מ' ובדעבד אם דנו דינהם דין.

עין משפט ה. חו"מ סימן לג סעיף ט

ט. יא. הארוס, נ' היינו אחרי שקידשה כדמו"י פסול לארוסתו, אבל אם ס' העיד לקרוביה אין פוסלין אותה עדות.

עין משפט ו. יו"ד סימן שעג סעיף ד

ה. ד. אלו הקרובים שמיטמא להם: אשתו הנשואה לו והיא כשרה ע', אבל אם היא פסולה לו אינו מטמא לה, וכן היא לא אוננת עליו ורשאית גם לא ליטמא לו.

ה. ה. הכהן מטמא לאמו אפי' נתחללה ב', וכן מטמא לבנו ולבתו חוץ מבנו ובתו משפחה או כותית.

כהן מטמא לאחיו ולאחותו מאביו אפי' הם פסולים ז' אא"כ הם בני שפחה או כותית, אבל לאחיו ולאחותו מאמו אינו מטמא. וכן אינו

ל. אכל לדון ביחד זע"ז עם עוד דייין שלישי כשרים, דאדרבא נוחין זה לזה בהלכה, כ"כ בנתיבות ס"ק ו'. וכן כתב הסמ"ע בס"ק י"ג. וטעם הדבר דלדון זה את זה אסורים לדעת הי"א שהם המרדכי בשם העיטור, משום דזה דומה לשונא ואוהב, המבואר בסי' ז' סעיף ח'.

מ. מהרי"ק בשורש כ"א. והטעם שכשר בדיעבד משום שאינו אוהב ממש. ועיין בשו"ע בסי' ז' סעיף ז' ח' שם.

נ. אבל להעיד שתזכה בממון, גם במשודכת של היום פסול, כי יש לו נגיעה. כך הביא הרמ"א מהגהות אשרי. וכך פסק בפעמוני זהב.

ס. והיינו להרמב"ם, אבל להרא"ש מעיד לכתחילה לקרוביה. סמ"ע ס"ק י"ז.

ע. מברייתא יבמות צ' ע"ב, ובדף כ"ב ע"ב.

פ. בתורת כהנים דריש לה מקרא.

צ. ממשנה יבמות כ"ב ע"א.

מטמא לאחותו הארוסה אפי' ארוסה לכהן, וכן אינו מטמא לאחותו האנוסה או המפותה, אבל מטמא לאחותו ארוסה שנתגרשה מן האירוסין לבוגרת ומוכת עץ, וכן מטמא לשומרת יבם אפי' שכתב לה בכתובה שאם ימות בלא בנים תחזור כתובתה לבית אביה.

י"ד סימן שעד פ"ד

ה. ד. כל הקרובים שהכהן מטמא להם מתאבלים עליהם, והוסיפו עליהם אחיו מאמו, ואחותו מאמו בין בתולה בין נשואה ואחותו הנשואה מאביו אע"פ שאין הכהן מטמא להם מתאבלים עליהם.

ה. ה. בנו ובתו ואחיו ואחותו אפי' הם פסולים מתאבל עליהם, חוץ מבנו ובתו אחיו ואחותו משפחה וכותית שאינו מתאבל עליהם ואשתו הפסולה.

אה"ע סימן נה פ"ה

ה. ה. ארוסה שמתה, אם היה הארוס כהן, אינו מטמא לה. ואם מת הוא, אינה חייבת ליטמא לו, ואינו יורשה, ואינו חייב בקבורתה, אלא אביה יורשה ואביה קוברתה. (וה"ה אם נשאה במקום שלא זכה בנדוניא (סברת הרב), כדרך שנתבאר ס"ס נ"ג).

אה"ע סימן נה פ"ה

עין משפט ז.

עין פ"ה קודם

אה"ע סימן נו פ"א

א. הבעל יורש את אשתו מרגע שיצאה מרשות אביה אע"פ שלא נכנסה

ק. פי' שנפלה לפניו וכיון שיורש כתובתה, ואפי' בקטנה שאין לה נכסים דלא פלוג. עין בגאון אות י"א-י"ב.

לחופה עדיין ^ר. כגון שהלך האב עמם ונכנס הבעל עמה בדרך לחצר ונתייחד עמה לשם נישואין ומתה ה"ז ירשנה בעלה.

א ב. היתה אלמנה או בוגרת או יתומה, והלכה היא בעצמה מבית אביה לבית בעלה, ואין עמה לא בעלה ולא שלוחיו ומתה בדרך, אין הבעל יורש אותה.

עין משפט זז. אה"ע סימן נה סעיף ו

ג. המארס את האשה וכתב לה כתובה, ולא כנסה לחופה, עדיין ארוסה היא ואינה נשואה, שאין הכתובה עושה נשואין; ואם מת או גירשה, גובה עיקר כתובה מבני חורין, ואינה גובה תוספת כלל, הואיל ולא כנסה. אבל אם אירס אשה ולא כתב לה כתובה, ומת או גירשה והיא ארוסה, אין לה כלום, ואפילו העיקר, שלא תקנו לה עיקר כתובה עד שתנשא או עד שיכתוב. (וי"א דארוסה יש לה כתובה) (הרא"ש והר"ן והטור), (אבל נוהגין כסברא הראשונה).

עין משפט ט. חר"מ סימן לג סעיף ח

ה. האיש עם אשתו הם ראשון בראשון ואינו מעיד לא ^ש לבנה, ולא לאביה, ולא לאמה, ולא לבעל בתה, ולא לאשת בנה.

עין משפט יב. חר"מ סימן לג סעיף ד

ו. שתי נשים שהם זו עם זו ראשון בראשון, גם בעליהם אינם מעידין

ז. ממשנה וגמ' כתובות מ"ט ע"ב. אע"פ שלא נכנסה לחופה עדיין הואיל ונעשית ברשות בעלה ורק ליורשה ולא לשאר הדברים דאין מטמא לה ולא זוכה במציאתה ואין מיפר נדריה, כ"כ רש"י והר"ן. ולדעת התוס' מטמא לה ג"כ ומפר נדריה, ועיין בב"ש.

ח. אבל לבן בנה מעיד. כ"כ בסמ"ע ס"ק ט"ו, דבעל כאשתו לא ממש כגוף אחד, דאם כן היה פסול לבן בנה מצד שני בראשון כמותה. ואבי אביה או אבי אמה כשר, דלר"ף והרמב"ם הוי שלישי בראשון וכשר. כ"כ בסמ"ע ס"ק ט"ז, ועיין בט"ז שחולק על הסמ"ע בזה ופוסל, וכתב הנתיבות בס"ק ח' דכן עיקר.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלאחד שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

זה לזה, דאמרי' תרי בעל כאשתו, אבל אם הנשים שני בשני, בעליהם מעידין זה לזה דלא אמרי' תרי בעל כאשתו דשני בשני, ^ה ומיהו לכתחילה לא יחתמו בשטר אחד, ובשני בראשון דעת הרמב"ם והשו"ע דגם בהם אמרי' תרי בעל כאשתו ואין מעידין זה לזה, ^א וי"א דאין אומרים בהם תרי בעל כאשתו.

עין משפט ל. אה"ע סימן קל פעיף יז

כג. גט שחתמו בו עדים פסולים, או אפי' עד אחד פסול ה"ז גט פסול. ^ז
ואפי' שנמסר בעדי מסירה לא מהני שהרי מזוייף מתוכו ^ב.

- ^ת. דחיישינן לבי"ד טועין שיפסלו השטר כ"כ הסמ"ע. וה"ה שלא ישבו יחד בדין וכן לא יהיה עד לבעל הדין לחתום בשטר, כ"כ הש"ך נתיבות בס"ק ה'.
- ^א. הרא"ש בפסקיו, וכתב הרמ"א דכן נראה לו להורות לקולא.
- ^ב. מסנהדרין פ"ח ע"ב.